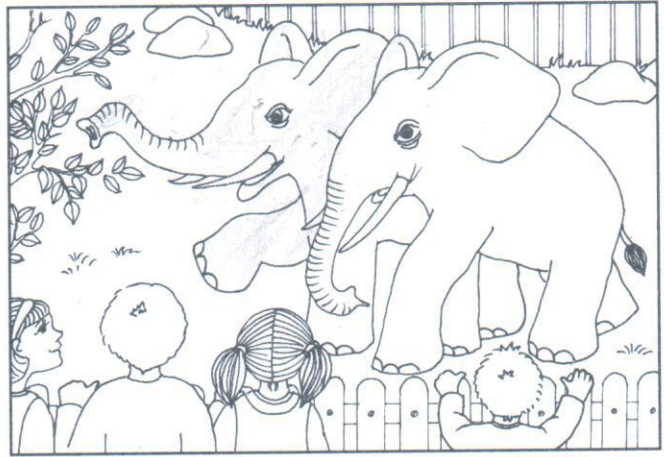

Ch ch

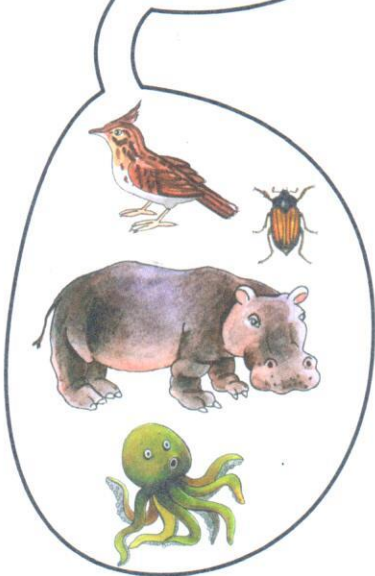
Chtěl bych někdy slonem být,
 chobot místo nosu mít.
 Chechtám se, jak bych se bavil,
 chobotem bych lidi zdravil.

cha cho chy chu so chla chu
 bot ta dý ba ze cha pec

ořechy	chalupa	chodba
buchty	moucha	schody
Čechy	vzduch	střecha

- V zoo žije tlustý
- Pes má dobrý čich a
- Jiřina seje na záhon
- Klára musí utřít
- Bořek kupuje čerstvý
- Na talíři leží lískový

- chléb .
- prach .
- ořech .
- hrách .
- sluch .
- hroch .

Co seje Jiřina?

Jiřina seje

Ch ch

hrách okurky celer selí

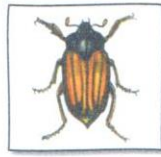

☺ Jindřich maluje chrousta.

Michal volá: „Jé, to je moucha!“

Jindřich na to:

„Ne, to je chroust.“

Ch ch

Cho	chy	chu
chý	cha	che
ché	cho	chy
chá	chů	Cha

▼ Ropucha je < žába.
moucha.

Chocholouš je < ryba.
pták.

10 Naše chata

V Orlických horách máme chatu.

Chata je celá ze dřeva.

Do chaty vedou tři schody.

Střechu má chata z plechu.

Je natřená zelenou barvou.

Za chatou roste ořešák.

Na podzim mívá mnoho ořechů.

Večer sedáváme před chatou.

Pozorujeme vrcholy Orlických hor.

chata

chýše

chatka

chalupa

chytrý

plachý

chladný

rychlý

sucho

vzduch

chládek

prach

chvátá

chválí

bouchá

chutná

H , nebo CH?

MOU A

USA

ROPU A

OLUB

KA NA

AD

LA TAN

ROUST

AVRAN

Hledání

V celém velkém
širém světě
druhou žádnou
nenajdete.

Jenom jedna
je ta pravá.
Moje máma,
máma drahá.

Maminka

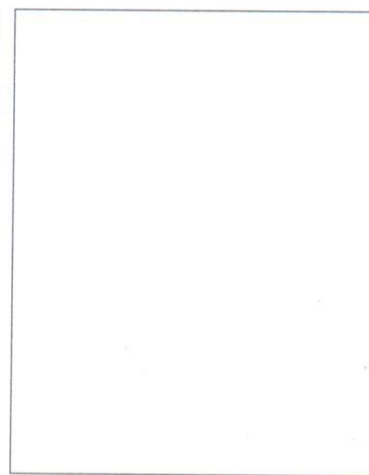
Mám rád svou maminku.
Moje maminka je moc milá a hodná.
Má dlouhé černé vlasy.
Líbí se mi, když si vlasy sváže stuhou.
Nejhezčí jsou na mamince její oči.
Jsou modré jako obloha.
Nejvíce mamince sluší, když se usmívá.
Doma mamince pomáhám.

Jaká je tvoje maminka

Jaké má tvoje máma vlasy?
Jakou barvu mají její oči?
Víš, jak se tvoje maminka jmenuje?

 Jmenuje se _____

Moje máma

Mamince k svátku

Maminko, nevím, co ti přát,
jsem totiž hrozně nerozhodný.

A tak ti přeju tisíckrát,
abych byl aspoň jednou hodný.

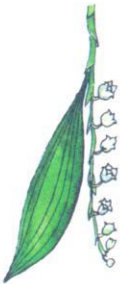
Ráno vstává maminka má, slunce ještě spává...

Celé své srdíčko
chci ti dát, maticko.
Za tvou lásku,
za tvou starost
chci ti dělat
samou radost.

Srdíčko

Na zahradě
pod jabloní
bílé kvítky
krásně voní.
Nejbělejší konvalinku
utrhnou si pro maminku.

Na zahradě

Já jsem

A										

Jak nám maminky říkají:

Adame
Adélo
Kamillo
Jiří
Aleno
Lukáši
Davide

dárek
radost
pohoda
láska
chvála
kvítek
krása
srdce
veselí
ochota

Podávám ti,
mámo, růži,
zkus se usmát,
to ti sluší.

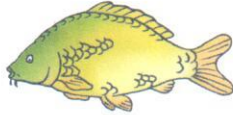
Růže

Já mám mámu
tuze krásnou,
když se směje,
všichni žasnou.

svetr

trhá

kapr

prchá

cukr

krmí

hadr

drží

trvá

trhá

trpí

drží

vrčí

vrká

vrhá

vrtá

jedl

sedl

vedl

nesl

Rýmy – šprýmy

Holoubek si vrká,
hrkačkou se hrká.

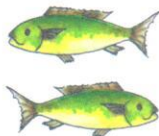
Evička dnes slzí,
snad přestane brzy.

Beran ovce trká,
Petr na nás mrká.

Pavel byl dnes drzý
a už ho to mrzí.

Trpaslík se krčí,
všechny ryby mlčí.

Olda dostal svetr,
a od táty metr.

▼ V obilí jsou
U potoka jsou
V lese rostou

smrky.

chrpy.

vrby.

Z hlíny leze
V řece žije
Na poli se pase

srna.

krtek.

bobr.

Mravence prý bolí krček.
Cvrká v trávě strýček cvrček:
„Cvrky, cvrky, cvrk,
zavažte mu krk.“

kopr

metr

pudr

hrneček

srneček

vrtáčka

slzy

mlhy

vlny

ml vl

pl sl

sr zr

vr chr

hr vr

na

ný

no

ba

neček

ha

za

na

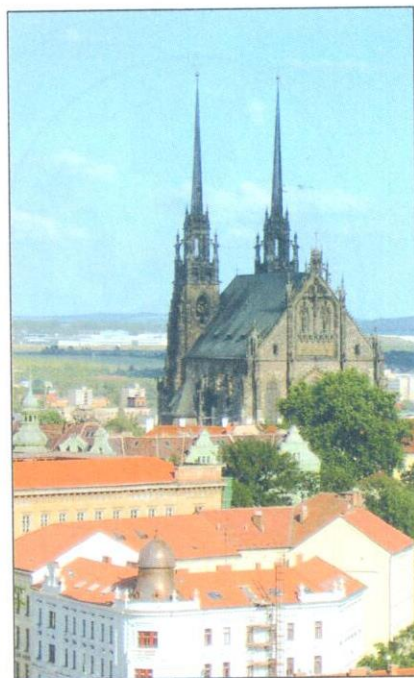
pa

tačka

Cesta do Brna

Luboš jel sám za tetou do Brna.
 Ve vlaku jelo plno cestujících.
 V kupé bylo jen jedno volné místo.
 Luboš si sedl k oknu a četl časopis.
 V Olomouci přistoupila žena.
 Za ruku vedla malého chlapce.
 Luboš jim hned nabídl své místo.
 Lidé ho pochválili.
 Cesta rychle ubíhala. Už je tu Brno.
 Na nádraží Luboše čekala teta.

ROBERT VLASTA PETR DRAHAINA HUBERT

	<i>Pekař</i> _____	<i>makoví koláče.</i>	zakopl
	<i>Petr</i> _____	<i>o drny na louce.</i>	vynesl
	<i>Strýc</i> _____	<i>otvor do desky.</i>	utekl
	<i>Bratr</i> _____	<i>odpadkový koš.</i>	vyvrtal
	<i>Azor</i> _____	<i>se dvora.</i>	napekl